

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΝΟΧΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ψηφισμένο ηλεκτρονικό αντίγραφο το οποίο ταυτίζεται με το αντίστοιχο έντυπο έγγραφο. Θεωρημένο για τη νόμιμη απόλλοιμη σήμανση και έκδοσή του, με συγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2026.02.11 13:52:22 ΕΕΤ, Ο Γραμματέας: ΙΛΙΑΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΙΣ

Αριθμός Απόφασης

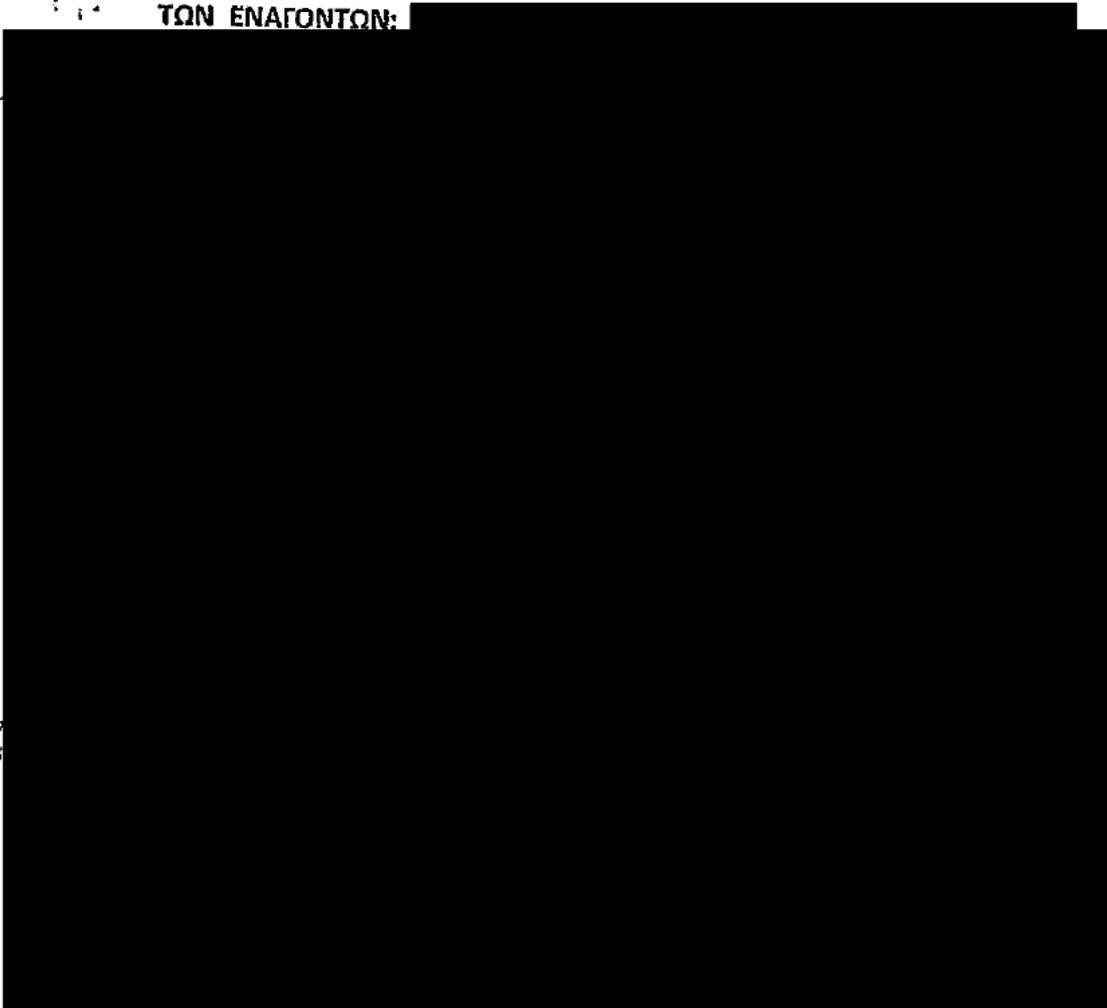
1012.../2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

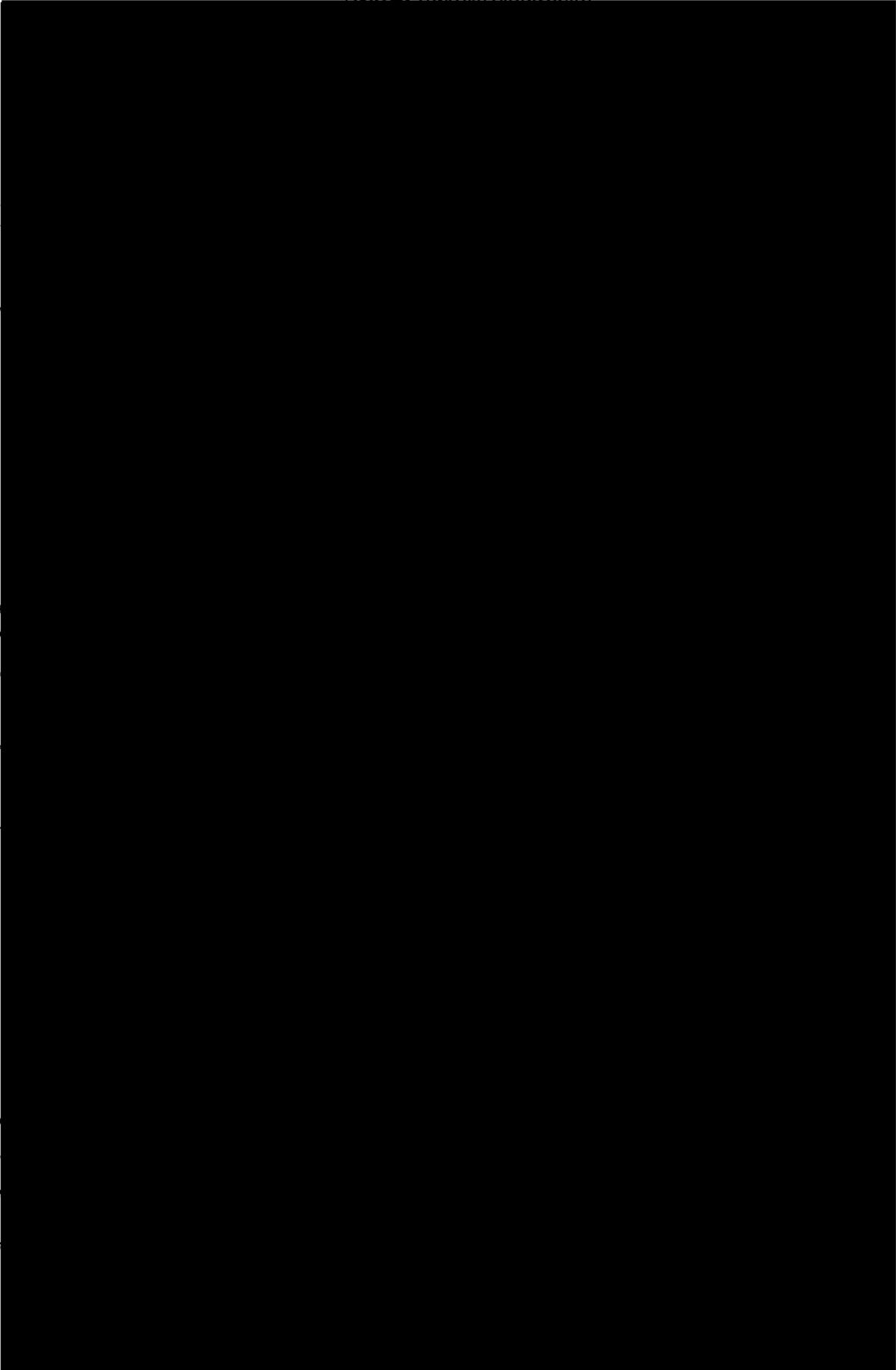
Αποτελούμενο από τη Δικαστή, Αικατερίνη Κωστήνα, Πρωτοδίκη, η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη γραμματέα Ευαγγελία Μπάρδη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 5η Ιουνίου 2025, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των κάτωθι:

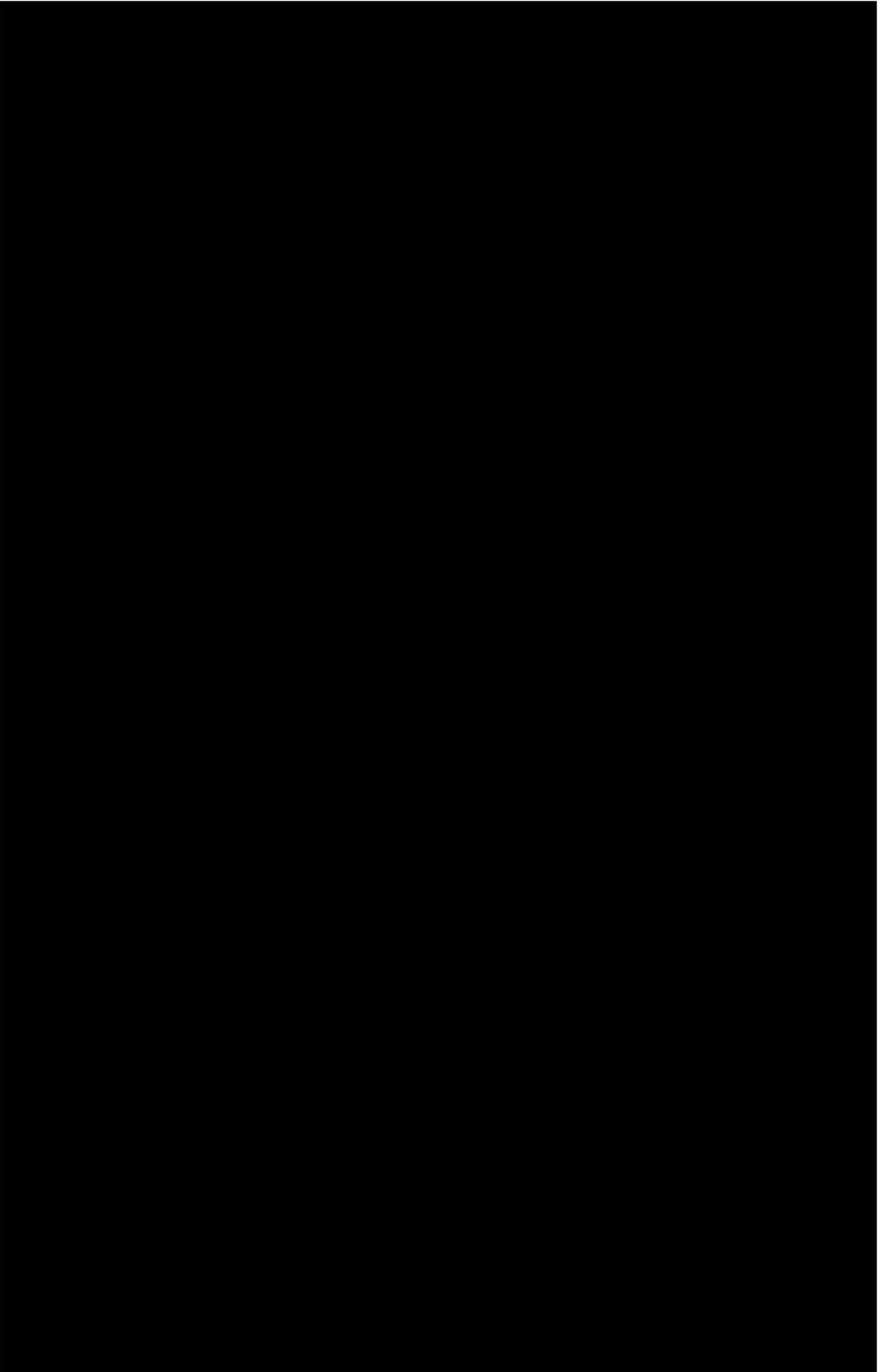
ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ:

2 φύλλο της υπ' αριθμ. 1012 / 2026 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (τακτική διαδικασία)

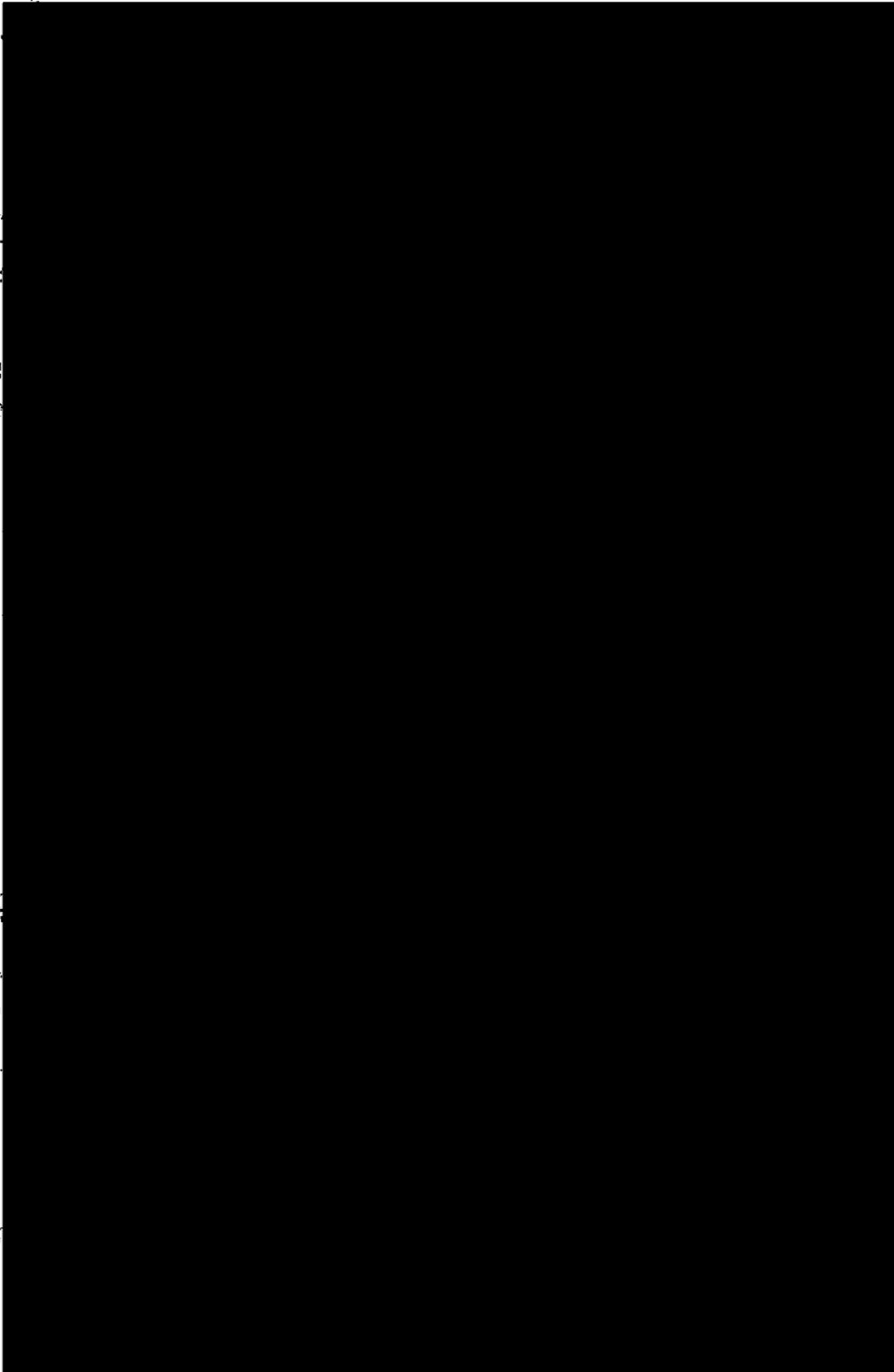

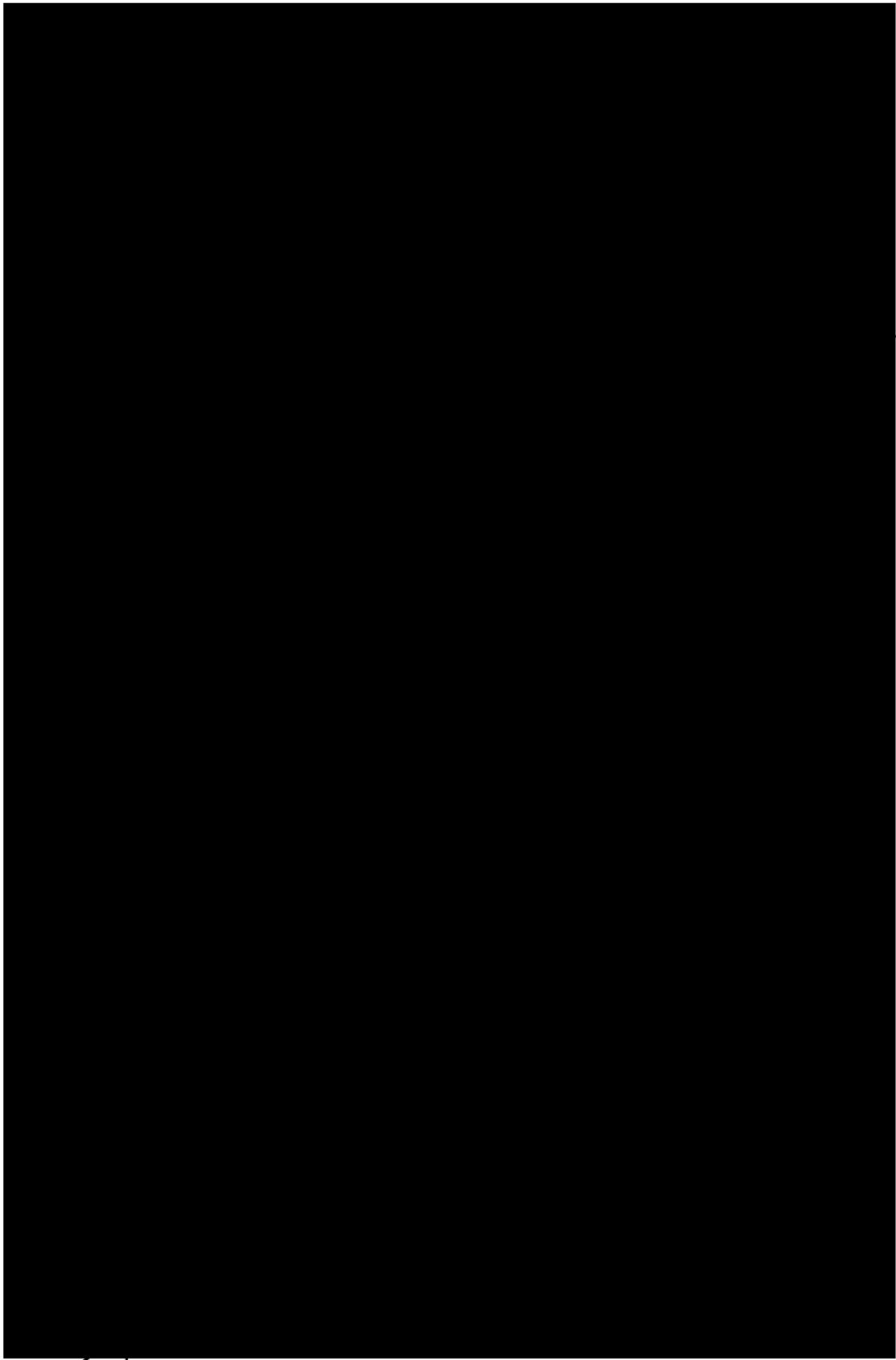
11
11
11

h *d*

3... φύλλο της υπ' αριθμ4047/2026 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (τακτική διαδικασία)

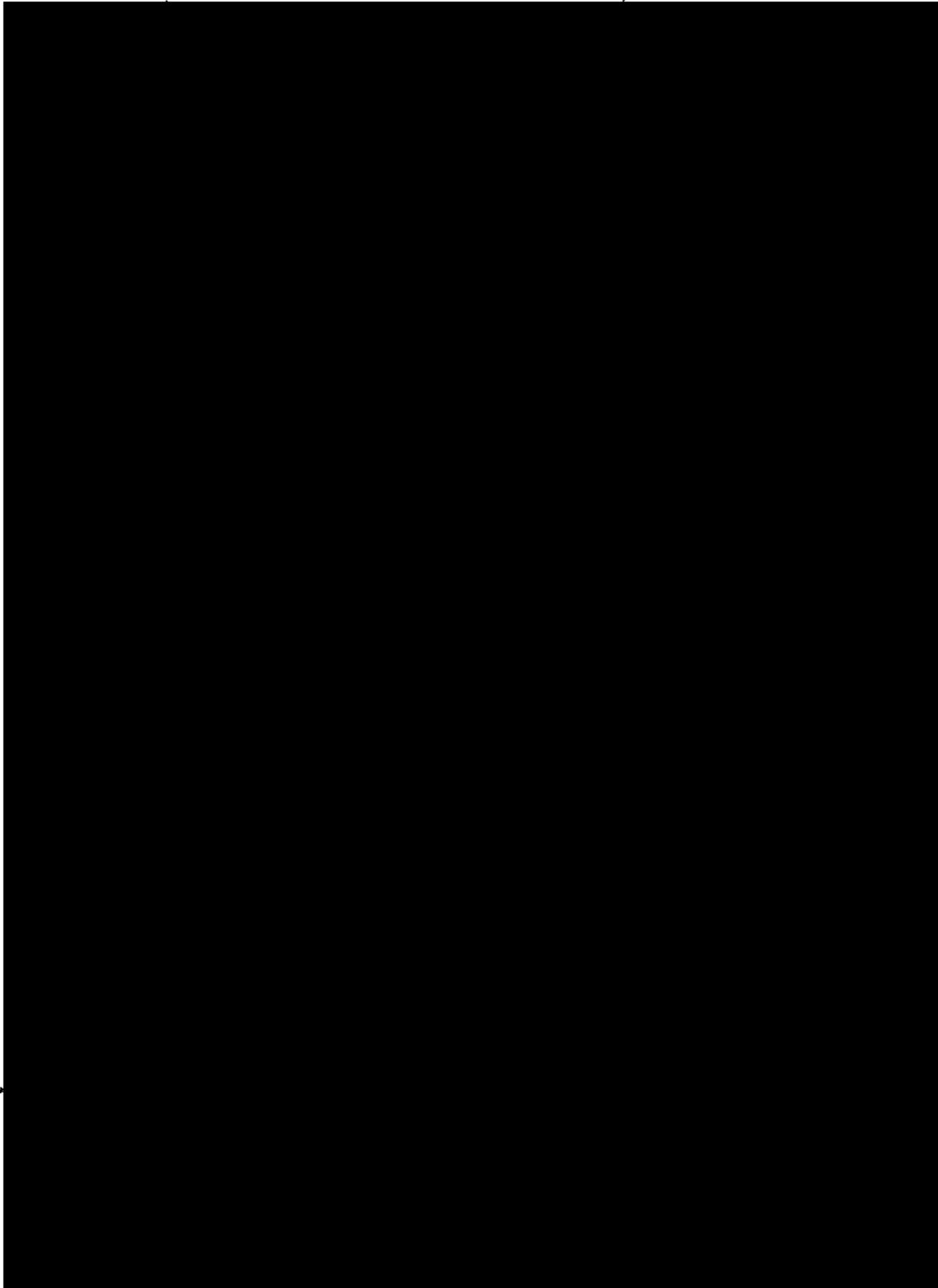

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

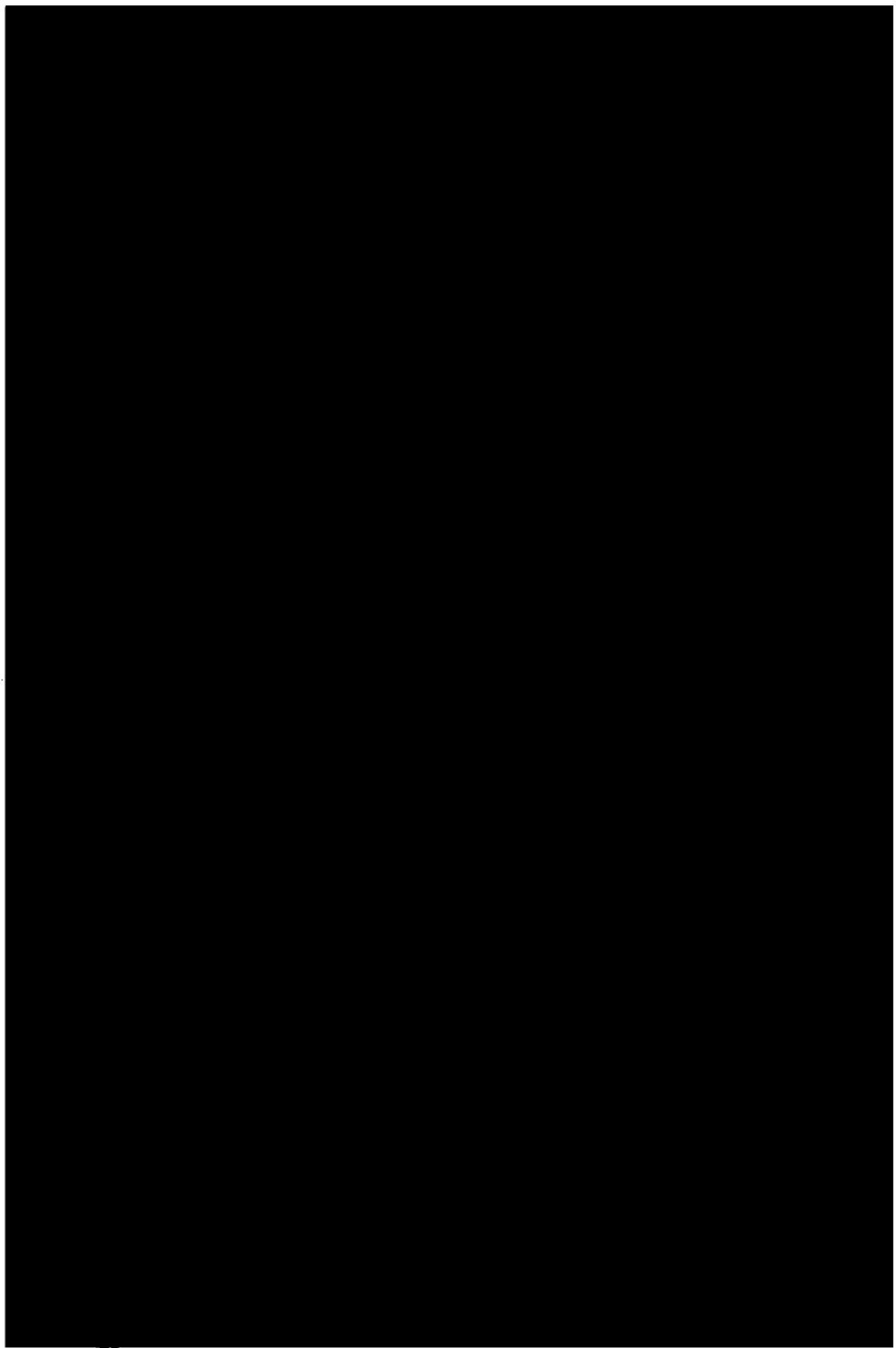
[Handwritten signature]

... φύλλο της υπ' αριθμ 4017 / 2026 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (τακτική διαδικασία)

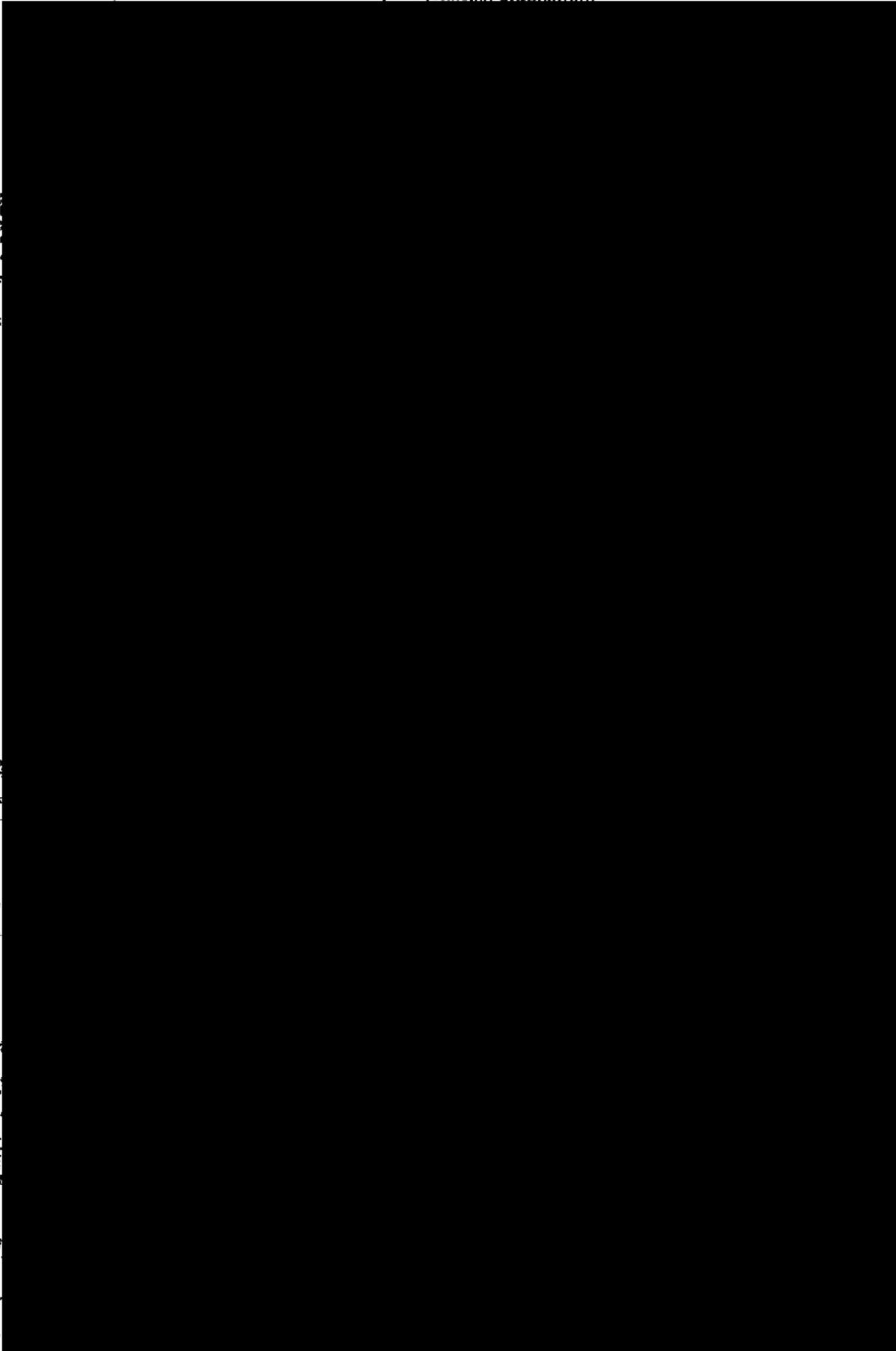
10/10/10

10/10/10

Handwritten initials or signature

..... φύλλο της υπ' αριθμ. 4012 / 2026 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (τακτική διαδικασία)

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ : Πρωτοβάθμιου συνδικαλιστικού σωματείου με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΘΗΝΩΝ» (Ε.ΑΣ.Υ.Α), η οποία εδρεύει στην Αθήνα Αττικής, οδός Καρύστου, αρ. 3, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, κατέθεσε όμως νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις, εντός της προθεσμίας του άρθρου 237 παρ. 1, δια των πληρεξουσίων δικηγόρων Βάιου Σκαμπαρδώνη (Α.Μ. ΔΣ Αθηνών 20538/αρ. γραμματίου προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Π15422134/2024) και Βλάση Λιβανίδη (Α.Μ. ΔΣ Βόλου 764/αρ. γραμματίου προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Π15422140/2024), δυνάμει του από 11.12.2025 δικαστικού πληρεξουσίου, που φέρει βεβαίωση γνησίου της υπογραφής των υπογράφωντων αυτό (το οποίο προσκομίσθηκε κατόπιν κλήσης των πληρεξουσίων δικηγόρων από το Δικαστήριο κατ' άρθρο 227 ΚΠολΔ).

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 02.07.2024 αγωγή τους, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό εκθέσεως καταθέσεως δικογράφου 82173/03.07.2024 και ειδικό αριθμό καταθέσεως

6015/03.07.2024, και προσδιορίσθηκε για την παρούσα δικάσιμο και ενεγράφη στο οικείο πινάκιο. Η υπόθεση συζητήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 237 του ισχύοντος ΚΠολΔ.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 294 ΚΠολΔ (όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου δεύτερου του άρθρου 1 του ν. 4335/2015), «ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς συναίνεση του εναγομένου πριν αυτός προχωρήσει στη συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης και στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 πριν από την κατάθεση προτάσεων από τον εναγόμενο. Η παραίτηση που γίνεται αργότερα είναι απαράδεκτη, εφόσον ο εναγόμενος προβάλλει αντίρρηση και πιθανολογεί ότι έχει έννομο συμφέρον η δίκη να περατωθεί με έκδοση οριστικής απόφασης, ενώ κατ' άρθρον 295 παρ. 1 εδ. α' 1 «η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής, έχει ως αποτέλεσμα ότι η αγωγή θεωρείται πως δεν ασκήθηκε». Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων σαφώς συναγεται ότι στα πλαίσια της θεμελιώδους δικονομικής αρχής της διαθέσεως (106 ΚΠολΔ) αναγνωρίζεται στον ενάγοντα η δυνατότητα να παραιτηθεί από το αγωγικό δικόγραφο, χωρίς να θίγεται το επίδικο ουσιαστικό δικαίωμα, εξαφανίζοντας το ίδιο το υπόβαθρο του δικαστικού αγώνα. Η παραίτηση αυτή αποτελεί μονομερή απευθυντέα προς τον αντίδικο του παραιτούμενου διαδικαστική πράξη, με την οποία δηλώνεται παραίτηση από τον ενάγοντα από τη δικονομική αξίωση που έχει προβάλει για παροχή έννομης προστασίας και η οποία καταλύει αναδρομικά τη διαδικαστική πράξη της αγωγής. Εξάλλου κατ' άρθρον 297 ΚΠολΔ, η παραίτηση κατά τα άρθρα 294 και 296 γίνεται ή με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτουμένου ή με δήλωση στις προτάσεις. Εν κατακλείδι, ως την έναρξη της συζήτησεως για την ουσία της υπόθεσης ο ενάγων παραιτείται νομότυπα από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς συναίνεση του εναγομένου, ανεξαρτήτως της ερημοδικίας του τελευταίου. Στην περίπτωση αυτή ο τελευταίος δεν δικαιούται να αντιλέξει, αλλά δύναται να ζητήσει την καταδίκη του αντιδίκου του στη δικαστική δαπάνη. Η έναρξη της συζήτησης (στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238) τοποθετείται στο χρονικό σημείο κατάθεσης των προτάσεων εκ μέρους των διαδίκων. Αντιθέτως, μετά την κατάθεση

των προτάσεων, ακόμη και κατά την «τυπική» συζήτηση η παραίτηση είναι απαράδεκτη αν ο εναγόμενος αντιλέγει και πιθανολογεί το έννομο συμφέρον του για περάτωση της δίκης με δικαστική απόφαση. Εξάλλου, κατά την προκρινόμενη από το παρόν Δικαστήριο ως ορθότερη άποψη, γίνεται δεκτό όσον αφορά τις αγωγές, που εκδικάζονται με την τακτική διαδικασία, όπως αυτή έχει αναμορφωθεί με τον ν. 4335/15, ότι το γεγονός, ότι η παρουσία του εναγόμενου -για να αντιλέξει στην παραίτηση- κατά την τυπική συζήτηση είναι δυνατή, δεν ανατρέπει τη δυνατότητα του ενάγοντος να παραιτηθεί με δήλωση στη συζήτηση (βλ. σχετικά και την αιτιολογική έκθεση του ν. 4335/2015, υπό στοιχ. Γ.ΙΙ. αριθμ. 11.4), ακόμη και όταν ο αντίδικός του έχει προκαταθέσει προτάσεις, καθώς αυτός δικαιούται ούτως ή άλλως να παραστεί κατά την τυπική συζήτηση, ώστε η απουσία του να μην ισοδυναμεί με δήλωση αντίθεσης προς την παραίτηση. Συγκεκριμένα, αυτός, γνωρίζοντας ότι διαδικαστικές πράξεις, όπως η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής, είναι δυνατό να διενεργηθούν ενώπιον του ακροατηρίου, οφείλει να αναμένει ότι αυτές μπορούν να λάβουν χώρα και χωρίς την παρουσία του, σταθμίζοντάς και επιλέγοντάς τη μη παράστασή του στην εκδίκαση της υπόθεσης. Εξάλλου, στο πλαίσιο της θεμελιώδους δικονομικής αρχής της διαθέσεως (άρθρο 106 ΚΠολΔ) αναγνωρίζεται το δικαίωμα και η δυνατότητα στον ενάγοντα να παραιτηθεί, με προφορική δήλωση στην τυπική συζήτηση, ακόμη και στην περίπτωση που δεν εμφανίστηκε κατά τη συζήτηση ο εναγόμενος, για να αντιλέξει (ΟΛΑΠ 1/2017 & ΑΠ 249/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ενώ ενδεχόμενος αποκλεισμός αυτού του δικαιώματος, αφενός, θα αντιστρατευόταν τη διάταξη του άρθρου 294 ΚΠολΔ και, αφετέρου, θα μετακύλιε το ζήτημα της παραίτησης στον δεύτερο βαθμό με λόγο έφεσης του ενάγοντος - εκκαλούντος την προϋφιστάμενη παραίτηση- σε βάρος κάθε έννοιας οικονομίας της δίκης [βλ. Κ. Μακρίδου, Ολική και μερική παραίτηση από το αγωγικό δικόγραφο, ΕΠολΔ 2019.3, βλ. ωστόσο, και αντίθετη άποψη, κατά την οποία, κατά τελολογική συστολή της διάταξης του άρθρου 294 εδ. Β' ΚΠολΔ, η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής είναι σε κάθε περίπτωση απαράδεκτη μετά την κατάθεση των προτάσεων από τον εναγόμενο, λόγω του τυπικού χαρακτήρα της συζήτησης και της μη υποχρεωτικής παράστασης του εναγόμενου σε αυτή (ΠΠΡοδόπης 18/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠΠΘεσσ 3074/2017, ΕΛΛΔνη 2017.1145. Γ. Διαμαντόπουλος, Αστικό Δικονομικό Δίκαιο & Νομολογιακό

Γίνεσθαι, 2019, § 4, σελ 98-99 αρ. 5)]. Περαιτέρω, αν η παραίτηση γίνεται με δήλωση του δικηγόρου του διαδίκου, πρέπει να έχει προηγηθεί νόμιμος διορισμός του ως πληρεξουσίου του παραιτούμενου (ΑΠ 138/2014 & ΑΠ 243/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αρκούσας της ύπαρξης γενικής πληρεξουσιότητας στο πρόσωπο αυτού (ΑΠ 52/2020, ΑΠ 93/2020, ΑΠ 469/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

II. Εξάλλου, κατά το άρθρο 96 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ, η πληρεξουσιότητα δίδεται είτε με συμβολαιογραφική πράξη, είτε με προφορική δήλωση, που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή στην έκθεση, μπορεί να αφορά ορισμένες ή όλες τις δίκες εκείνου που την παρέχει και πρέπει να αναγράφει τα ονόματα των πληρεξουσίων. Επίσης, κατά τις διατάξεις του άρθρου 97 §1 του ιδίου ως άνω Κώδικα, η πληρεξουσιότητα παρέχει στον πληρεξούσιο το δικαίωμα να παριστά στο (δικαστήριο εκείνον που έδωσε την πληρεξουσιότητα, να ενεργεί όλες τις κύριες ή παρεπόμενες πράξεις που αφορούν τη διεξαγωγή της δίκης, στις οποίες περιλαμβάνεται η άσκηση αγωγών, ανταγωγών, παρεμβάσεων, προσεπικλήσεων και ένδικων μέσων, να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα και να επιδιώκει την εκτέλεση, καθώς και να παρίσταται στις αντίστοιχες δίκες που δημιουργούνται από τις πράξεις αυτές. Περιορισμός της πληρεξουσιότητας (λ.χ. δεν θα ασκήσει ένδικα μέσα γενικώς), σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου, ισχύει μόνο αν δηλώθηκε ρητά, κατά τη χορήγηση της πληρεξουσιότητας και δεν προσκρούσει στην αξιοπρέπεια του δικηγόρου (ΕφΑΘ 4432/1990, ΝοΒ 1991,406, βλ. Νίκα σε Ερμηνεία Κ.Πολ.Δ Κεραμέα-Κονδύλη-Νίκα, υπό άρθρο 97 περ. αρ. 1). Εξάλλου, κατά το άρθρο 104 του Κ.Πολ.Δ., για τις προπαρασκευαστικές πράξεις και κλήσεις έως τη συζήτηση στο ακροατήριο απαιτείται ρητή πληρεξουσιότητα, και, αν δεν υπάρχει, κηρύσσονται άκυρες όλες οι πράξεις, ακόμη και εκείνες που είχαν γίνει προηγουμένως. Το Δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, σε κάθε στάση της δίκης, την έλλειψη πληρεξουσιότητας, καθώς και την υπέρβαση της. Αν αμφισβητηθεί η ύπαρξη πληρεξουσιότητας, η έλλειψη αυτής, δηλαδή η μη δόση της με έναν από τους ως άνω αναφερθέντες τρόπους, μπορεί να αποδειχθεί από τον επικαλούμενο την έλλειψη της και αμφισβητούνται αυτή διάδικο με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο. Τέλος, η ανάκληση της δικαστικής πληρεξουσιότητας είναι άτυπη μονομερής δήλωση του εντολέα, γνωστοποιούμενη στον εντολοδόχο, και μπορεί κατ' αρχήν να γίνει με έγγραφο ή προφορικά, ρητά ή σιωπηρά (ΑΚ 724, ΕφΘεσ 917/1993, Αρμ. 1993, 836, 837, βλ. Νίκα σε Ερμηνεία

Κ.Πολ.Δ Κεραμέα-Κονδύλη-Νίκα, εκδ. 2000, υπό άρθρο 100, σελ. 220), ενώ μόνο εάν δοθεί με συμβολαιογραφικό έγγραφο, απαιτείται ανάκληση κατά τον ίδιο τύπο (ΑΚ 220, ΕφΑΘ 6130/1980, ΕΛΛΔνη 1981,14), όμως, για να ισχύσει έναντι στον αντίδικο πρέπει να κοινοποιείται σε αυτόν η ανάκληση ή παραίτηση ή σχετική δήλωση, που καταχωρίζεται στα πρακτικά κατ' άρθρο 102 Κ.Πολ.Δ, ενώ ο διάδικος δεν δικαιούται να επικαλεσθεί ακυρότητα πράξεων του ανακληθέντος πληρεξουσίου του, αν δεν είχε γνωστοποιήσει και στον παυθέντα πληρεξούσιο την ανάκληση (ΕφΘεσ 1315/1997, ΝοΒ 1998, 661, 663).

Στην προκειμένη περίπτωση οι 13^ο, 15^ο, 16^ο, 19^ο, 41^ο, 51^ο, 58^ο, 67^ο, 80^ο, 110^ο, 167^ο, 172^ο, 175^ο, 186^ο και 188^ο εκ των εναγόντων, οι οποίοι δεν κατέθεσαν προτάσεις, παραστάθηκαν στο ακροατήριο κατά τον ως άνω ορισθέν χρόνο της τυπικής συζήτησης της υπόθεσης δια του υπογράφοντος την ένδικη αγωγή δικηγόρου Ελευθέριου Σεραφείμ, ο οποίος δήλωσε ρητά ότι παραιτείται από το δικόγραφο της ένδικης αγωγής ως προς αυτούς, η δήλωση δε αυτή περιελήφθη στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης. Ωστόσο, από την παραδεκτή στο σημείο αυτό επισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας, αποδείχθηκε ότι για τους εν λόγω ενάγοντες δεν προηγήθηκε νόμιμος διορισμός του παραστάντα δικηγόρου και επομένως, η δήλωση παραίτησης από το δικόγραφο δεν έλαβε χώρα νόμιμα. Περαιτέρω, καθώς για τους ως άνω ενάγοντες δεν προσκομίζεται πληρεξούσιο προς τον ως άνω δικηγόρο ούτε για την άσκηση της αγωγής, θα πρέπει αυτή να θεωρηθεί απαραδέκτως ασκηθείσα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Σημειώνεται, ότι εν προκειμένω, δεν τίθεται θέμα να ταχθεί προθεσμία για τη συμπλήρωση της ως ελλείψεων, δοθέντος, ότι ως προελέχθη για τους άνω δηλώθηκε παραίτηση από το δικόγραφο της ένδικης αγωγής, στις προτάσεις των λοιπών εναγόντων γίνεται μνεία ότι η αγωγή δεν εισάγεται ως προς αυτούς καθώς δεν χορήγησαν πληρεξουσιότητα στον υπογράφοντα την αγωγή δικηγόρο, ενώ ειδικότερα για τους 15^ο, 19^ο, 80^ο, 110^ο, 175^ο και 186^ο προσκομίσθηκαν από το εναγόμενο σωματείο οι από 05.07.2024, 29.10.2024, 05.07.2024, 12.11.2024, 20.09.2024 και 21.11.2024 υπεύθυνες δηλώσεις τους αντίστοιχα, με βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής τους, με τις οποίες δηλώνουν ότι δεν επιθυμούν να συμμετέχουν στο δικόγραφο της ένδικης

Σ... φύλλο της υπ' αριθμ 1042 / 2026 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (τακτική διαδικασία)

αγωγής και ότι σε κάθε περίπτωση ανακαλούν τυχόν πληρεξουσιότητα προς τον υπογράφοντα την αγωγή δικηγόρο.

III. Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 4 του ν. 1264/1982, αίτηση για την αναγνώριση ακυρότητας απόφασης Συνέλευσης των μελών συνδικαλιστικών οργανώσεων, το οποίο εφαρμόζεται αναλογικά για προσβολή αποφάσεων Εφορευτικών Επιτροπών, υποβάλλεται για τις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις από το 1/50 τουλάχιστον των οικονομικά τακτοποιημένων μελών αυτών. Ο νόμος για να περιορίσει κατά το δυνατόν την αναταραχή του σωματείου, από την ακυρωτική αγωγή στην περίπτωση που αυτή ασκείται ακόμα και από ένα μέλος, αν ίσχυε η ΑΚ 101, ορίζει ένα ελάχιστο ποσοστό που προσδιορίζεται σε 1/50 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών αυτού. Η ρύθμιση της νομιμοποίησης του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 1264/1982 είναι αναγκαστική, με την έννοια ότι δεν επιτρέπεται διαφορετική ρύθμιση από το καταστατικό. Το αναγκαίως απαιτούμενο ποσοστό 1/50 υπολογίζεται όχι απλά επί των εγγεγραμμένων, αλλά και οικονομικά τακτοποιημένων μελών. Αν υπάρχει μεταξύ τους διαφορά, λαμβάνεται υπόψη η δεύτερη προϋπόθεση της ταμειακής ενημερότητας. Το είδος των οικονομικών υποχρεώσεων των μελών προσδιορίζεται βασικά από το νόμο και κυρίως το καταστατικό. Συνήθως θα πρόκειται για την καταβολή των μηνιαίων εισφορών. Ο αριθμός του 1/50 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών υπολογίζεται με βάση το χρόνο κατά τον οποίο η γενική συνέλευση (γ.σ.) έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση και τον οποίο οφείλουν να γνωρίζουν τα μέλη. Αρκεί δε η ιδιότητα του μέλους και δεν απαιτείται η συμμετοχή του στην ψηφοφορία κατά την οποία η γ.σ. έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση. Η συνδρομή του 1/50 πρέπει να υπάρχει και κατά τη συζήτηση της αγωγής ακυρώσεως, μετά την οποία εκδίδεται οριστική απόφαση. Αυτό αποτελεί συνεπή εφαρμογή της βασικής θέσεως ότι οι διαδικαστικές προϋποθέσεις της αιτήσεως γενικά παροχής έννομης προστασίας πρέπει να υπάρχουν κατά το παραπάνω χρονικό σημείο (ΠΠρΑΘ 16734/1974 Δ 6.442). Αν κατά το τελευταίο κρίσιμο σημείο παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αγωγής τόσος αριθμός από τα μέλη τα οποία αρχικά έκαναν την αγωγή ακυρώσεως κατά τρόπο ώστε οι υπόλοιποι μόνοι τους δεν συγκροτούν πλέον το ελάχιστο ποσοστό του 1/50, η αγωγή πρέπει να απορριφθεί και αυτεπαγγέλτως (73 ΚΠολΔ) και αυτό για το λόγο ότι έπαψε πλέον να υπάρχει η νομιμοποίηση των εναγόντων

(βλ. Αθ. Κρητικού, Δίκαιο Σωματείων και Συνδικαλιστικών Οργανώσεων, τομ. Α, σελ. 259, 310-315, Λ. Ντάσιου Εργατικό Δικονομικό Δίκαιο, Συνδικαλιστικές οργανώσεις, σελ. 457- 464, Στυλ. Βλαστού, Δίκαιο Σωματείων, Συνδικαλιστικών και Εργοδοτικών Οργανώσεων, 2007, αρ. 308, σελ. 339). Εξάλλου, από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι η απόφαση της Γενικής Συνέλευσης Σωματείου, καθώς και οι αποφάσεις των άλλων οργάνων τούτου, εφόσον αντιβαίνουν στο Νόμο ή το καταστατικό είναι άκυρες, η ακυρότητα όμως αυτή, ένεκα γενικότερων λόγων δημόσιας τάξεως και ασφαλείας των συναλλαγών, απαιτείται απαραίτητως να κηρυχθεί από το Δικαστήριο ύστερα από αγωγή, η οποία έχει διαπλαστικό χαρακτήρα, καθόσον με αυτήν επιδιώκεται η ανατροπή της με την ελαττωματική απόφαση δημιουργηθείσας κατάστασης και θεμελίωση νέας, με απόφαση δικαστική, με την οποία εξαφανίζεται (ακυρώνεται) αναδρομικά η απόφαση της Γ.Σ. ή του Δ.Σ. ή της Ε.Ε. Οι διατάξεις αυτές δεν ορίζουν, αν για την ακυρότητα της ληφθείσας απόφασης απαιτείται και αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράβασης του νόμου ή του καταστατικού και της απόφασης. Γίνεται, όμως, δεκτό ότι για τη θεμελίωση του ακυρώσιμου της σχετικής απόφασης δεν αρκεί οποιαδήποτε παράβαση του Νόμου ή του καταστατικού, αλλά εξετάζεται αν η συγκεκριμένη παράβαση άσκησε επιρροή στη λήψη της αποφάσεως και ιδιαίτερα στη διαμόρφωση του αποτελέσματος της ψηφοφορίας. Η αποδοχή, άλλωστε, σε κάθε περίπτωση ακυροτήτων ανεξαρτήτως αιτιώδους συνάφειας θα αποτελούσε αφόρητη τυπολατρεία και δεν θα εξυπηρετούσε τα αληθινά συμφέροντα τόσο των μελών όσο και του σωματείου, θα έθετε δε τη λήψη των αποφάσεων υπό τον συνεχή κίνδυνο ανατροπής τους με δικαστική απόφαση. Πρέπει να γίνει δεκτό ότι μόνο όταν παραβιάζονται κανόνες προβλεπόμενοι από το Νόμο ή το καταστατικό, που εξασφαλίζουν τη νομιμότητα κατά τη θεσμική λειτουργία του συγκεκριμένου οργάνου του σωματείου (π.χ. παράβαση διάταξης σχετικά με τη μυστικότητα ψηφοφορίας, άσκηση εξουσιών από πρόσωπα άλλα από εκείνα που ορίζει ο Νόμος ή το καταστατικό κ.λπ.), δεν αναζητείται η αιτιώδης συνάφεια της παράβασης με την απόφαση που ελήφθη και το κατά πόσο η παράβαση αυτή την επηρέασε (κάτι άλλωστε δυσχερές), διότι οι κανόνες αυτοί έχουν θεσπισθεί για να προστατεύουν τα δικαιώματα τόσο της πλειοψηφίας όσο και της μειοψηφίας των μελών του σωματείου. Στις λοιπές, όμως, περιπτώσεις παραβάσεως του Νόμου ή του

καταστατικού Σωματείου (π.χ. ανεπίτρεπτη συμμετοχή στην ψηφοφορία προσώπων, ανεπίτρεπτος αποκλεισμός από αυτήν προσώπων, μη καταχώρηση ενστάσεως από την εφορευτική επιτροπή κ.λπ.), προσαπαιτείται η παράβαση να επέδρασε αιτιωδώς στο αποτέλεσμα της ληφθείσας αποφάσεως. Κατά τη μάλλον κρατούσα στη Νομολογία άποψη, την οποία και το παρόν Δικαστήριο υιοθετεί ως ορθότερη, στοιχείο της ιστορικής βάσης της ανωτέρω ακυρωτικής αγωγής του άρθρου 101 ΑΚ (και του άρθρου 8 § 4 του Ν. 1264/1982) αποτελεί, μεταξύ άλλων, η συνδρομή της υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παραβάσεως του Νόμου ή του καταστατικού και της αποφάσεως που ελήφθη από τα όργανα του Σωματείου (ή του Συνεταιρισμού), όπερ πρέπει να επικαλεσθεί ο ενάγων, διαφορετικά η αγωγή του τυγχάνει απορριπτέα αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας. Η αντίθετη εκδοχή ότι το εναγόμενο σωματείο πρέπει να επικαλεσθεί, υπό τη μορφή ενστάσεως, την έλλειψη συνδρομής αιτιώδους συνάφειας, διότι διαφορετικά επιβαρύνεται αδικαιολόγητα η θέση του ενάγοντος, δε φαίνεται να βρίσκει έρεισμα στον νόμο, όπου στο πεδίο του ιδιωτικού δικαίου η συνδρομή αιτιώδους συνάφειας μεταξύ νομίμου λόγω ευθύνης και αποτελέσματος αποτελεί στοιχείο της ιστορικής βάσεως της αγωγής. Το επιχείρημα, εξάλλου, της αδικαιολόγητης επιβάρυνσης της θέσεως του ενάγοντος δεν φαίνεται απολύτως πειστικό, αφού στις περιπτώσεις μεν που δεν διεξάγεται συζήτηση και γίνεται ψηφοφορία, αρκεί ο ενάγων να επικαλεσθεί τα αποτελέσματά της και να προκύπτει ότι με την αφαίρεση του αριθμού των ψήφων των όσων εψήφισαν, καίτοι δεν εδικαιούντο, και την πρόσθεση του αριθμού των ψήφων των όσων παρανόμως αποκλείσθηκαν, λόγω και της μυστικότητας της ψήφου, επέρχεται αλλοίωση του αποτελέσματος της ψηφοφορίας, στις περιπτώσεις δε της μη προσκλήσεως και της εξ αυτής μη σύμμετοχής του μέλους, αρκεί η επίκληση του ότι αυτός θα ελάμβανε μέρος στη συζήτηση και θα ανέπτυξε τις διαφορετικές απόψεις του, που θα επηρέαζαν την απόφαση της γενικής συνελεύσεως επί του συγκεκριμένου θέματος που ήχθη ενώπιον της (ΑΠ 801/2007 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 567/1993, ΕΛΛΔ/νη 1994/1276, ΕφΘρ 241/2004, ΕΛΛΔ/νη 2005/927, contra Κρητικός, Ορια λειτουργίας κ.λπ., αρ. 178-181, σελ. 43-44, σελ. 56 υποσ. 33, αρ. 287 σελ. 71 και αρ. 291, σελ. 73).

IV. Από τις διατάξεις των άρθρων 450 παρ. 2 και 451 παρ. 1 ΚΠολΔ προκύπτει ότι κάθε διάδικος ή τρίτος υποχρεούται να προβεί στην επίδειξη των εγγράφων, τα

οποία κατέχει και που μπορούν να χρησιμεύσουν για απόδειξη, εκτός αν συντρέχει σπουδαίος λόγος, ο οποίος δικαιολογεί τη μη επίδειξή τους, ο δε αντίδικος του κατέχοντος το έγγραφο, εφόσον δικαιολογεί έννομο συμφέρον, μπορεί να ζητήσει την επίδειξη του εγγράφου, υπό την προϋπόθεση ότι η αίτηση αυτή είναι παραδεκτή και σύννομη, δηλαδή να γίνεται επίκληση της κατοχής του εγγράφου από τον αντίδικο, να προσδιορίζεται σαφώς το έγγραφο και να περιγράφεται με ακρίβεια το περιεχόμενό του, ώστε να μπορεί να κριθεί αν σχετίζεται με το αντικείμενο απόδειξης και να εκτίθενται συγκεκριμένα περιστατικά, από τα οποία να προκύπτει το έννομο συμφέρον του αιτούντος, δηλαδή ότι το έγγραφο είναι πρόσφορο προς άμεση ή έμμεση απόδειξη λυσιτελούς ισχυρισμού του αιτούντος ή προς ανταπόδειξη τέτοιου ισχυρισμού του αντιδίκου του (βλ. ΑΠ 681/2007, ΑΠ 1045/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ελλειπουσών δε των προϋποθέσεων αυτών, η αίτηση - αγωγή επίδειξης του εγγράφου είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, λόγω αοριστίας (βλ. ΑΠ 1402/2008, ΑΠ 776/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 673/2009, ΕφΑΘ 3788/2008 ΕΛΔ 2009.210, ΕφΑΘ 442/2006 ΕΛΔ 2007.1127, ΕφΛαρ 191/2006 ΑρχΝ 2007.185). Ειδικότερα, η ανάγκη σαφούς προσδιορισμού των προς επίδειξη εγγράφων επιβάλλεται: α) από τη διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, που αξιώνει τον ακριβή προσδιορισμό του αντικειμένου και του αιτήματος της αγωγής, β) από τις διατάξεις των άρθρων 335 και 338 του ίδιου Κώδικα, οι οποίες καθιστούν αντικείμενο αποδείξεως μόνο τα πραγματικά γεγονότα, δηλαδή συγκεκριμένα περιστατικά και γ) από τη διάταξη του άρθρου 916 ΚΠολΔ, που ορίζει ότι αναγκαστική εκτέλεση δεν μπορεί να γίνει, αν δεν προκύπτει απ' τον εκτελεστό τίτλο η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής (ΕφΑΘ 420/2024 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση με την υπό κρίση αγωγή, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου της, οι 186 ενάγοντες, μετά την απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης για τους λοιπούς ενάγοντες, εκθέτουν ότι είναι μέλη της εναγομένης που είναι πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, η εκλογοαπολογιστική συνέλευση της οποίας, που έλαβε χώρα στις 18.05.2024 αποφάσισε τη διεξαγωγή αρχαιρεσιών δια ζώσης κατά τις ημερομηνίες 01.06.2024, 02.06.2024, 03.06.2024 και 04.06.2024 και δια ηλεκτρονικής ψηφοφορίας την 03.06.2025, για την εκλογή των νέων οργάνων διοίκησής του, σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση που εξέδωσε η εφορευτική επιτροπή που εκλέχθηκε από την ίδια γενική συνέλευση της

εναγομένης (στις 18.05.2024). Ότι, στην εν λόγω γενική συνέλευση, η οποία ήταν η τρίτη επαναληπτική, λόγω μη επίτευξης απαρτίας κατά την πρώτη (14.05.2024) και δεύτερη επαναληπτική (16.05.2024), παραστάθηκαν 519 μέλη οικονομικά τακτοποιημένα και αποφασίσθηκε δια ψηφοφορίας η πραγματοποίηση εκλογών. Ότι στην ψηφοφορία συμμετείχαν συνολικά 322 μέλη, κατά τα αναλυτικά εκτιθέμενα στην αγωγή και ότι από το εκλογικό αποτέλεσμα δεν προκύπτει ο ως άνω αριθμός των παρόντων μελών (519), αλλά ο αριθμός των 440 παρόντων μελών. Ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του αρ. 8 παρ. 2 του ν. 1264/1982, οι οποίες είναι αναγκαστικού δικαίου, για την επίτευξη της νόμιμης απαρτίας, θα έπρεπε να παρασταθεί το 1/5 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών, ήτοι 1.757 μέλη (8.785/5). Ότι οι αποφάσεις που ελήφθησαν στις 18.05.2024 είναι άκυρες διότι : α) δεν έγινε μυστική δια ψηφοδελτίων ψηφοφορία για την ανάδειξη των μελών της εφορευτικής επιτροπής, β) δεν συμμετείχε κατά την εκλογή ανάδειξης των μελών της εφορευτικής επιτροπής δικαστικός αντιπρόσωπος, γ) δεν τηρήθηκε η διαδικασία που ορίζει το άρθρο 30^Α του ν. 1264/1982 περί απλής αναλογικής, δ) δεν έγινε προκήρυξη της αρχαιρεσιακής συνέλευσης από το αρμόδιο όργανο, ήτοι το Διοικητικό Συμβούλιο, ε) δεν τηρήθηκε η διαδικασία του άρθρου 14 περί υποβολής υποψηφιοτήτων των μελών της Εφορευτικής Επιτροπής, στ) δεν τηρήθηκε η απαρτία του 1/5 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών, ζ) δεν έγινε ανάρτηση καταλόγων στα γραφεία της εναγομένης και η) το θέμα δεν είχε αναγραφεί στην ημερήσια διάταξη της εκλογοαπολογιστικής συνέλευσης. Ότι, για τους λόγους αυτούς πρέπει να ακυρωθεί και η από 04.06.2024 απόφαση της εφορευτικής επιτροπής με την οποία εξελέγη 17μελές διοικητικό συμβούλιο καθώς και η από 12.06.2024 απόφαση της εφορευτικής επιτροπής με την οποία ανακηρύχθηκαν τα εκλεγέντα 17 τακτικά και 17 αναπληρωματικά μέλη του διοικητικού συμβουλίου της εναγομένης, καθώς έλκουν την τυπική ισχύ τους από για τους ανωτέρω λόγους άκυρη εκλογή εφορευτικής επιτροπής. Ότι, επιπλέον, οι αποφάσεις της 04^{ης}.06.2024 και 12^{ης}.06.2024 πρέπει να ακυρωθούν διότι : α) δεν επιτράπη κατά την εκλογική διαδικασία η ψηφοφορία εντός του ίδιου χρονικού διαστήματος, ήτοι από 01.04.2024 έως και 04.06.2024, όπου έλαβε χώρα η ψηφοφορία με φυσική παρουσία, η ψηφοφορία με ηλεκτρονικά μέσα, η οποία έλαβε χώρα στις 03.04.2024, ήτοι μόνο για μία ημέρα και β) δεν τηρήθηκαν οι νόμιμες διαδικασίες

που εγγυώνται το αδιάβλητο της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, καθώς δεν χορηγήθηκαν στους ψηφοφόρους της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας σχετικοί κωδικοί, κατά τα αναλυτικά εκτιθέμενα στην αγωγή. Ότι, επιπλέον, πρέπει, κατ' άρθρο 451 ΚΠολΔ, να τους επιδειχθούν: α) τα πρακτικά της από 18.05.2024 απόφασης της γενικής συνέλευσης από το οποίο προκύπτει ο ορισμός των πέντε μελών της εφορευτικής επιτροπής συνοδευόμενο από σχετική βεβαίωση της Π.Ο.Α.Σ.Υ. περί του αριθμού των ταμειακά τακτοποιημένων μελών, β) το πλήρες πρακτικό αρχαιρεσιών εκλογής του Διοικητικού Συμβουλίου και των λοιπών καταστατικών οργάνων, μετά των υποβληθεισών ενστάσεων, γ) τις καταστάσεις ψηφισάντων μελών, άλλως τα πρωτόκολλα ψηφοφορίας και δ) τις πράξεις διορισμού των δικαστικών αντιπροσώπων. Με βάση δε το ως άνω ιστορικό και τους λόγους ακυρότητας και ακυρωσίας, όπως τούτοι επιμέρους αναλυτικά εξειδικεύονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, και επικαλούμενοι άμεσο έννομο συμφέρον τους, όπως το αγωγικό αιτητικό εκτιμάται, οι ενάγοντες ζητούν: α) να ακυρωθεί η από 18.05.2024 απόφαση της γενικής συνέλευσης του εναγόμενου σωματείου δυνάμει της οποίας ορίσθηκε η Εφορευτική Επιτροπή, β) να ακυρωθεί η από 04.06.2024 απόφαση της Εφορευτικής Επιτροπής του εναγόμενου σωματείου, δυνάμει της οποίας εξελέγη το 17μελές Διοικητικό Συμβούλιο αυτού και η από 12.06.2024 ανακήρυξη των εκλεγέντων τακτικών και 17 αναπληρωματικών μελών του Δ.Σ. όσο και των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής, αλλά και των αντιπροσώπων προς την Π.Ο.Α.Σ.Υ και προς τα Υπηρεσιακά Συμβούλια και γ) να υποχρεωθεί το εναγόμενο να του επιδείξει, κατ' άρθρο 451 ΚΠολΔ, τα ανωτέρω έγγραφα. Τέλος, ζητούν να καταδικαστεί το εναγόμενο στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αίτημα, η αγωγή αυτή αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος αρμοδίου καθ' ύλην και κατά τόπον Δικαστηρίου (αρθρ. 17 αρ. 4 και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ) κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία. Ωστόσο, η αγωγή, κατά το σκέλος που αφορά στην ακύρωση των αποφάσεων που λήφθηκαν κατά τη Γενική Συνέλευση της 18^{ης}.05.2024, ασκήθηκε εκπρόθεσμα, ήτοι μετά την αποκλειστική προθεσμία των 30 ημερών του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 1264/1982. Ειδικά, δε, ως προς τον τέταρτο λόγο ακυρότητας με τον οποίο οι ενάγοντες, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου του, ζητούν την ακύρωση της απόφασης της Γενικής Συνέλευσης της 18^{ης}.05.2024, διότι υπήρχε η προβλεπόμενη

14 φύλλο της υπ' αριθμ ~~1019~~ / 2026 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (τακτική διαδικασία)

από το άρθρο 8 παρ. 2 του ν. 1264/1982 απαρτία του 1/5 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών, καθόσον επρόκειτο για την τρίτη επαναληπτική συνέλευση, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, ομοίως αποτελεί λόγω ακυρωσίας και όχι απόλυτης ακυρότητας των αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης, παρά τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από τους ενάγοντες και επομένως, η προσβολή της απόφασης και για αυτόν τον λόγο υπόκειται στην αποκλειστική προθεσμία των 30 ημερών (βλ. Δ. Ζερδέλη, Συμμετοχή των μελών στη γενική συνέλευση – απαρτία, ψηφοφορία και απαιτούμενη πλειοψηφία, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2016, σ. 47-50, Ι. Κουκιάδη, α. Η απαιτούμενη απαρτία, Εργατικό Δίκαιο – Συλλογικές Εργασιακές Σχέσεις, 2013, σ. 228-299, Γ. Λεβέντη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, Εκδόσεις Δελτίου Εργατικής Νομοθεσίας, Αθήνα 1996, σ. 177-178). Σε κάθε δε περίπτωση, κατά την άποψη που προκρίνει ως ορθότερη το παρόν Δικαστήριο, η παραβίαση διάταξης αναγκαστικού δικαίου δεν αρκεί για να χαρακτηριστεί μία απόφαση ως απολύτως άκυρη, καθώς τούτο θα οδηγούσε σε εξουδετέρωση του άρθρου 101 ΑΚ και του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 1264/1982, δοθέντος ότι οι περισσότερες διατάξεις που ρυθμίζουν την εσωτερική λειτουργία του σωματείου και των συνδικαλιστικών οργανώσεων αντίστοιχα είναι κανόνες αναγκαστικού δικαίου. Για το λόγο αυτό γίνεται περαιτέρω δεκτό ότι για την παραδοχή απόλυτης ακυρότητας κατ' άρθρο 180 ΑΚ δεν αρκεί η αντίθεση της απόφασης σε επιτακτική ή απαγορευτική διάταξη νόμου (ΑΚ 174) ή στα χρηστά ήθη (ΑΚ 178), αλλά η αντίθεση αυτή πρέπει να ανάγεται στο περιεχόμενο της απόφασης και όχι μόνο στη διαδικασία λήψης της απόφασης (βλ. Δ. Ζερδέλης, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 6^η έκδοση, 2023, σελ. 69-74 με περαιτέρω παραπομπές στη θεωρία και νομολογία, sakkoulas-online.gr). Εξάλλου, ο ισχυρισμός των εναγόντων ότι η ακυρότητα της διαδικασίας εκλογής της εφορευτικής επιτροπής, συμπαρασύρει σε ακυρότητα και την εκ των υστέρων λαμβανομένη απόφαση της Γ.Σ., καθώς έλκει την τυπική ισχύ της από την απόφαση της εκλογής της εφορευτικής επιτροπής, είναι μεν αληθής, με την προϋπόθεση, όμως, ότι η απόφαση εκλογής της εφορευτικής επιτροπής έχει προσβληθεί εμπρόθεσμα, διότι σε διαφορετική περίπτωση, όταν δηλαδή η προσβαλλόμενη απόφαση εκλογής της εφορευτικής επιτροπής, δεν προσβληθεί εντός της τασσόμενης από τον νόμο αποκλειστικής προθεσμίας, κατά πλάσμα δικαίου θεωρείται έγκυρη γιατί έτσι εξυπηρετείται η ασφάλεια των συναλλαγών και

επομένως θεωρείται απαλλαγμένη πλέον ελαττωμάτων (βλ. Ε. Σεραφείμ, Συνδικαλιστικό και Σωματειακό Δίκαιο, 19^η έκδοση, 2025, σ. 277). Περαιτέρω, η αγωγή, κατά το σκέλος που αφορά στην ακύρωση των αποφάσεων της Εφορευτικής Επιτροπής την 04^η.06.2024 και την 12^η.06.2024 ασκήθηκε εντός της υπό του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 1264/1982 προβλεπομένης αποκλειστικής προθεσμίας των 30 ημερών από την περάτωση της ψηφοφορίας και ανακοινώσεως του αποτελέσματος αυτής την 12.06.2024 (βλ. την υπ' αριθμ. 1.493Δ'/03.07.2024 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών Θεόδωρου Μουντρίχα). Συνεπώς από την άποψη του χρόνου ασκήσεως της είναι παραδεκτή. Το εναγόμενο σωματείο με τις εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις του ισχυρίστηκε προεχόντως ότι εφόσον οι ως άνω 15 ενάγοντες δεν έχουν παράσχει πληρεξουσιότητα στον υπογράφοντα την αγωγή δικηγόρο, οι λοιποί 186 ενάγοντες δεν νομιμοποιούνται ενεργητικά στην άσκηση της παρούσας αγωγής, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 1264/1982, για την άσκηση αγωγής ακύρωσης απόφασης γενικής συνέλευσης συνδικαλιστικού σωματείου απαιτείται τουλάχιστον το 1/50 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών, τα οποία σύμφωνα με τον εκλογικό κατάλογο ανερχόταν σε 9.494 μέλη και επομένως το 1/50 αυτών αντιστοιχεί σε 190 μέλη. Οι ενάγοντες με τις εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις του ισχυρίζονται ότι ο αριθμός των οικονομικά τακτοποιημένων μελών κατά την αρχαιρεσιακή γενική συνέλευση ανερχόταν σε 8.785 μέλη. Ότι ειδικότερα από την Π.Ο.Α.Σ.Υ. δηλώθηκαν 8.785 οικονομικά τακτοποιημένα μέλη, από τα οποία διαγράφηκαν παράνομα από την εναγόμενη 404 μέλη, με τον ισχυρισμό ότι δεν είχαν τακτοποιηθεί οικονομικά, οπότε απέμειναν 8.381 μέλη. Ότι, εν συνεχεία προστέθηκαν από το εναγόμενο στον εκλογικό κατάλογο 1.113 μέλη με την μέθοδο των νέων εγγραφών και ότι με την παράνομη αυτή προσθήκη μελών ο εκλογικός κατάλογος έκλεισε με 9.494 μέλη και στο πρακτικό αρχαιρεσιών αναφέρονται 9.505 μέλη. Ωστόσο, οι ενάγοντες απαραδέκτως, επιχειρούν να προσβάλουν τις αποφάσεις της αρχαιρεσιακής συνέλευσης, και δη της Εφορευτικής Επιτροπής ως προς τον αριθμό των οικονομικά τακτοποιημένων μελών, το πρώτον με τις προτάσεις τους, καθώς ουδόλως γίνεται σχετική αναφορά στο δικόγραφο της αγωγής, ούτε περιλαμβάνεται σχετικός λόγος ακύρωσης. Ειδικότερα, η επικύρωση του μητρώου μελών και του πρωτοκόλλου ψηφοφορίας από την εφορευτική

επιτροπή της ανωτέρω Γ.Σ. και δη από τον προεδρεύοντα αυτής καθώς και η διαπίστωση από τα μέλη της Εφορευτικής Επιτροπής ότι τα ταμειακά τακτοποιημένα μέλη ανέρχονται σε 9.505, όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση του πρακτικού των επίδικων αρχαιρεσιών που κατατέθηκε στο Πρωτοδικείο Αθηνών με αύξοντα αριθμό 57/12.07.2024, καθόσον, όπως γίνεται δεκτό σε περίπτωση προσβολής απόφασης αρχαιρεσιακής συνέλευσης, ο αριθμός των τακτοποιημένων μελών προκύπτει από το πρακτικό αρχαιρεσιών της Εφορευτική Επιτροπής (βλ. Ε. Σεραφείμ, Συνδικαλιστικό και Σωματειακό Δίκαιο, 19^η έκδοση, 2025, σελ. σ. 537-538), θα μπορούσε να καταστεί αντικείμενο ακύρωσης, δεδομένο όμως που εκλείπει και για το οποίο δεν γίνεται καν επίκληση συνδρομής του στην υπό κρίση αγωγή. Αντικείμενο ακύρωσης θα μπορούσε ενδεχομένως να ήταν και η υπ' αριθμ. 370/21.05.2024 απόφαση του (απερχόμενου) Δ.Σ. του εναγόμενου περί των μελών του, που θα είχαν δικαίωμα συμμετοχής στην προκειμένη αρχαιρεσιακή Γ.Σ. και περί της συναφούς σύνταξης των σχετικών καταλόγων-μητρώων, για την οποία όμως προεχόντως ουδεμία, επίσης, μνεία γίνεται στο υπό κρίση δικόγραφο. Αντίθετα στην αγωγή, και δη στον τέταρτο λόγο ακύρωσης, γίνεται μνεία ότι στην γενική συνέλευση της 18^{ης}.05.2024 αριθμήθηκαν από το Δ.Σ. 9.344 μέλη, χωρίς ωστόσο να προσβάλλεται ειδικά η εν λόγω απόφαση για τον λόγο αυτό, σε κάθε δε περίπτωση, ακόμα και αν ήθελε εκτιμηθεί ότι με τον συγκεκριμένο λόγο προσβάλλεται η απόφαση της Γ.Σ. της 18^{ης}.05.2024 και για τον λόγο αυτό, ασκείται εκπροθέσμως ως αναφέρθηκε κατά τον έλεγχο του παραδεκτού. Εξάλλου, η ακυρότητα των αποφάσεων Γ.Σ. δεν επέρχεται αυτοδικαίως, αλλά πρέπει να κηρυχθεί άκυρη με τελεσίδικη δικαστική απόφαση λόγω διαπλαστικού χαρακτήρα. Αυτό σημαίνει ότι μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης, η απόφαση της συνέλευσης παράγει όλα τα αποτελέσματά της και αν τυχόν δεν προσβληθεί μέσα στην οριζόμενη προθεσμία, τότε η ακυρότητα θεραπεύεται (βλ. Ε. Σεραφείμ, Συνδικαλιστικό και Σωματειακό Δίκαιο, 19^η έκδοση, 2025, σ. 220). Επομένως, εν προκειμένω ακόμα και εάν ήθελε υποτεθεί ότι η Εφορευτική Επιτροπή ενέγραψε στους εκλογικούς καταλόγους μη οικονομικά τακτοποιημένα μέλη, εφόσον στην ένδικη αγωγή δεν περιλαμβάνεται λόγος ακύρωσης της αρχαιρεσιακής Γενικής Συνέλευσης για τον λόγο αυτό, η ακυρότητα θεραπεύεται. Τούτων δοθέντων, δεδομένου ότι από το προσκομισθέν από

αμφότερους τους διαδίκους πρακτικό αρχαιρεσιών προκύπτει ότι ο αριθμός των οικονομικά τακτοποιημένων μελών κατά την αρχαιρεσιακή Γ.Σ, ανήρχετο στα 9.505 μέλη, και επομένως το 1/50 αυτών κατά το χρόνο λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης ανέρχεται σε 190, οι εναπομείναντες 186 ενάγοντες δεν νομιμοποιούνται ενεργητικά στην άσκηση της παρούσας αγωγής, κατόπιν απόρριψης της αγωγής ως απαράδεκτης για τους 15 εκ των αρχικώς εναγόντων. Σε κάθε, δε, περίπτωση, εάν ήθελε γίνει δεκτό ότι τα οικονομικά τακτοποιημένα μέλη ανέρχονται σε 8.785, η αγωγή, κατά το σκέλος που ζητείται η ακύρωση της απόφασης της Γενικής Συνέλευσης της 12^{ης}.06.2024, τυγχάνει απορριπτέα και ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπό στοιχεία III νομική σκέψη της παρούσας, διότι οι ενάγοντες ουδόλως εκθέτουν, ως όφειλαν, ότι οι επικαλούμενες παραβάσεις επέδρασαν αιτιωδώς στη διαμόρφωση του εκλογικού αποτελέσματος, και δη δεν αναφέρουν ειδικότερα τον αριθμό των ψηφοφόρων που αποκλείστηκαν από την φυσική ψηφοφορία, ούτε το εκλογικό αποτέλεσμα, ώστε να κριθεί, εν όψει και της μυστικότητας της ψηφοφορίας, αν θα επερχόταν ουσιαστική αλλοίωση του αποτελέσματος της ψηφοφορίας, την οποία (αλλοίωση) σημειωτέον ουδόλως εμφανίζουν ως βεβαία, αλλά μόνον ως πιθανό ενδεχόμενο. Ειδικά δε ως προς έκτο λόγο ακυρότητας, ουδόλως εκθέτουν ποιές παραβάσεις έλαβαν χώρα κατά την ηλεκτρονική ψηφοφορία, πλην, τη μη παροχή κωδικών στους ψηφοφόρους, η οποία, όπως, όπως εκθέτουν στη συνέχεια είναι προαιρετική, αλλά εκθέτουν γενικά τα μειονεκτήματα γενικά της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας και την πιθανότητα αλλοίωσης του αποτελέσματος κατόπιν κακόβουλης επέμβασης στο λογισμικό. Τέλος, η αγωγή ως προς το αίτημα επίδειξης εγγράφων, το οποίο επιγραμματικά αναφέρεται στο αιτητικό της, κρίνεται απαράδεκτη λόγω αοριστίας, καθόσον σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη υπό στοιχεία IV μείζονα σκέψη της παρούσας, οι ενάγοντες δεν επικαλούνται ότι το εναγόμενο κατέχει τα εν λόγω έγγραφα.

Κατ' ακολουθία των παραπάνω, πρέπει η υπό κρίση αγωγή να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν λόγω της ιδιαίτερης δυσχέρειας των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν (άρθρο 179 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

13 φύλλο της υπ' αριθμ. 1047/2026 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών (τακτική διαδικασία)

ΘΕΩΡΕΙ την αγωγή απαραδέκτως ασκηθείσα από τους 13^ο, 15^ο, 16^ο, 19^ο,
41^ο, 51^ο, 58^ο, 67^ο, 80^ο, 110^ο, 167^ο, 172^ο, 175^ο, 186^ο και 188^ο των εναγόντων.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

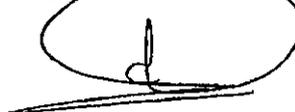
ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε έκτακτη
δημόσια συνέδριση στο ακροατήριό του Δικαστηρίου τούτου, χωρίς την παρουσία
των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις 27.4.2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

100

100

100

100

100

100

100